

28 MAJ 1997

Kommunernes Landsforening.
Gyldenløvesgade 11
1600 København V

4. k.
1997/1304/537-1
sdl

Ved brev af 17. april 1997 har Kommunernes Landsforening anmodet Indenrigsministeriet om at besvare en række spørgsmål vedrørende erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, med henblik på en afklaring af, hvilke krav kommunalbestyrelsen kan stille til et medlem for så vidt angår planlægningen af den pågældendes arbejdstider.

Kommunernes Landsforening har bl.a. anmodet Indenrigsministeriet om vejledende at oplyse, hvor mange timer ud af en vagt et kommunalbestyrelsesmøde skal være, og på hvilket tidspunkt i løbet af arbejdsdagen mødet skal være placeret, før det er rimeligt at yde erstatning for en fuld arbejdsdag.

I den anledning skal Indenrigsministeriet oplyse, at reglerne om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til kommunalbestyrelsesmedlemmer er fastsat i § 16, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 615 af 18. juli 1995) samt § 2 og § 10 i Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 888 af 22. november 1995.

Af § 2 i bekendtgørelsen fremgår det, at et kommunalbestyrelsesmedlem mod reduktion af det faste vederlag kan vælge at modtage erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

§ 10 i bekendtgørelsen har følgende ordlyd:

"Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste, jf. § 16, stk. 5, og § 16 a, stk. 1 og 4, i lov om kommunernes styrelse og

§ 16, stk. 4, og § 15 b, stk. 1 og 3, i lov om Københavns Kommunes styrelse, kan pr. dag højst udgøre 1600 kr. Kommunalbestyrelsen afgør, om erstatningskravet kan anses for dokumenteret."

Det er således kommunalbestyrelsen, der konkret afgør om erstatningskravet kan anses for dokumenteret.

For det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem, der har valgt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og som opfylder lovens betingelser, er der tale om et retskrav. Denne ret kan ikke begrænses ved regler fastsat af kommunalbestyrelsen.

Af pkt. 2.D i Indenrigsministeriets vejledning nr. 176 af 28. november 1995 om vederlæggelse af kommunalbestyrelsesmedlemmer m.fl. fremgår det, at erstatningen ydes for det tab, der faktisk lides i forbindelse med deltagelse i mødet m.v. Det er således ikke bare selve mødetiden m.v., men også den samlede rejsetid, der skal medregnes. Derimod indgår forberedelsestiden i forbindelse med møder ikke i beregningen.

For lønmodtageres vedkommende vil en skriftlig erklæring fra vedkommende arbejdsgiver normalt være tilstrækkelig dokumentation for tabet.

Da det er det faktisk lidte tab, der skal erstattes, kan der som udgangspunkt ikke ydes erstatning ud over den til selve mødet og befordring frem og tilbage medgåede tid. Kun hvis der på grund af arbejdsforholdets indhold eller karakter lides tab derudover kan dette erstattes.

Der er ikke efter loven eller bekendtgørelsen noget krav om, at det pågældende kommunalbestyrelsesmedlem skal søge at begrænse sit tab ved så vidt muligt at få omlagt sin arbejdstid, og der består ikke nogen adgang for kommunalbestyrelsen til at stille krav herom.

Med venlig hilsen

Sidsel Diemer Leonhardt